

LIISA LINDROTH

Kirjoittaja on yrittäjä Deliverden Puutarhat Oy:ssä Turussa. liisa.lindroth@deliverde.fi

Usein muistelemme lapsuuden lämpimiä kesäiä kaiholla: silloin kesät olivat kuumia ja talvet lumisia. Tänä kesänä lämpöä ja aurinkoa on riittänyt – monelle liikaakin.

Pitkään jatkunut helle on aiheuttanut meille viljelijöille hurjia haasteita. Maallikot voisivat ajatella, että keli suosii ja merkitsee runsasta satoa. Ainakin salaatile pitkään jatkunut helle on kuitenkin ollut riesa, mutta kuuluu vaikeuksista muualtakin. Tuotteista on pulaa ja laatu kärsii. Tunnen suurta sympatiaa vaikkapa marjanviljelijöitä kohtaan, joita helle on kurittanut kunnolla.

JOSKUS TOIVOISI, ETTÄ TÄMÄ HOMMA olisi helppoa, mutta kaikkihan tätä kai sitten tekisivät, jos näin olisi. Soisi kuitenkin olosuhteiden helpottavan ja jonkinlaisen normaalin palautuvan sekä sään että pandemian suhteen.

Korona-aikaa rajoituksineen on nyt kestänyt toista vuotta. Rajoituksista osa on ollut perusteltuja, osa mielivaltaisia. Tartuntojen taas lisääntyessä tulemme varmasti

näkemään uusia epäjohtonmukaisuuksia. Virus ei ole leikin asia, mutta rajoitusten pitäisi olla poliittikkoja lainatakseni oikeasuhtaisia ja oikea-aikaisia.

PITKÄÄN JATKUNUT HELLE, Keski-Euroopan tulvat ja etenevät jäätiköiden sulamiset pakottavat meidät kaikki miettimään vakavasti ilmastonmuutosta ja toimia sen hillitsemiseksi.

Usein tuntuu, että tuottajat joutuvat syntipukeiksi tähän asiaan. Vaatimukset pienille pk-yrityksille ovat usein massiivisia. Mutta ovatko kuluttajat valmiita konkretisoimaan vaatimuksiaan ja maksamaan ilmastotoimista kohonneiden hintojen muodossa?

Keskustelu tuntuu joskus kovin heppoiselta, kun viljelystä täysin tietämättömät puhuvat asiasta tunteen tuomalla intensiteetillä ja faktoja saa hakea.

ASIA ON MEILLE SUOMALAISILLE yhteinen. Olemme onnekkaita, että meillä on vahva oma ruokatuotanto. Viimeistään korona osoitti omavaraisuuden merkityksen. Olisikin

tärkeää keskustella yhdessä yhteiskuntana luonnon ja tuotannon yhteensovittamisesta.

Talouden merkitystä ei voi unohtaa, sillä mikään yritys ei voi jatkaa ilman kykyä tuloksenteleeseen. Vaatimukset Suomen yrityksille ja suomalaisille ovat kovat ilmastomuutoksen suhteen. Miten rahoitamme sen – vai ajaudummeko ojasta allikkoon ja työnnämme tuotannon halpatuotantomaihin, joissa ei ole välttämättä mahdollisuuksia, osaamista tai halua ilmastotoimiin?

JOS ETELÄ-EUROOPAN VILJELYALUEET loputtomine muovimerineen ja ihmisoikeusloukkauksineen kutistuvat ja monien tuotteiden viljely käy mahdottomaksi, osaammeko pohjoisessa hyödyntää tuon mahdollisuuden yhdistäen talouden ja luonnon?

Presidentti Niinistön ajatusta lainaten saataisi olla perusteltua perustaa ruokatuottajien ”nyrkki” miettimään ratkaisuja alamme tulevaisuuden haasteisiin aina pandemiasta ilmastonmuutokseen.

”Mutta ovatko kuluttajat valmiita konkretisoimaan vaatimuksiaan ja maksamaan ilmastotoimista kohonneiden hintojen muodossa?”